

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/56/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416010345
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1416010345.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému W. Z., stíhaného pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák., o odvolaniach prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/129/2016 zo dňa 21.02.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. júla 2017 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/129/2016 zo dňa 21.02.2017 vo výroku o vine, treste a náhrady škody ohľadne obžalovaného W. Z..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa

obžalovaný W. Z., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom I., I. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Leopoldove,

u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

1/ po vzájomnej telefonickej dohode sa obžalovaný W. Z. v noci zo dňa 02.12.2015 na 03.12.2015 v Z. v Mestskej časti L. stretol s právoplatne odsúdeným I. V., kde už právoplatne odsúdený I. V. požiadal obžalovaného W. Z., aby otvoril a naštartoval motorové vozidlo nachádzajúce sa v Z. v Mestskej časti X., následne sa okolo 00.30 hod. dňa 03.12.2015 presunuli na motorovom vozidle na parkovisko pred vchodom do bytového domu na Z. ulici č. X v Z., kde obžalovaný W. Z. pomocou kľúča tzv. lamáka otvoril dvere na motorovom vozidle značky Škoda Rapid ečv: Z. XXX R., VIN: G., rok výroby XXXX, ktoré bolo vopred vytipované právoplatne odsúdeným I. V., následne obžalovaný W. Z. za pomoci torsového skrutkovača povolil skrutky na budíkoch prístrojovej dosky, budíky odpojil a s týmito odišiel do svojho motorového vozidla, kde obžalovaný W. Z. napojil budíky na notebook, v ktorom bol nainštalovaný program umožňujúci naštartovať vozidlo, budíky prekódoval, následne budíky zapojil späť na prístrojovú dosku vozidla Škoda Rapid a toto naštartoval za pomoci „lamáka“ a potom si do vozidla nasadol právoplatne odsúdený I. V., ktorý po celý čas sledoval okolie a vozidlo odovzdal ďalšej osobe, pričom obžalovaný W. Z. z miesta činu odišiel na svojom motorovom vozidle, čím spôsobili poškodenému R. V. Z. škodu vo výške XX.XXX,- euro,

pričom obžalovaný W. Z. sa tohto skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/39/15 zo dňa 11.03.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/42/15 zo dňa 29.04.2015 uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. a) Tr. zák.

2/ dňa 16.02.2016 v čase okolo 02.30 hod. v Z. na Z. ulici pred obytným domom č. X pomocou nepravého kľúča odomkol dvere na motorovom vozidle značky Volkswagen Caddy, ečv: Z. XXX K., v ktorom následne za pomoci skrutkovača povolil skrutky na budíkoch z prístrojovej dosky, ktoré odpojil a s budíkmi sa následne presunul do motorového vozidla značky Volkswagen Golf, ečv: I. XXX S., ktoré odparkoval v Z. na K. ulici č. X, pričom v tomto vozidle napojil budíky na notebook, v ktorom mal nainštalovaný program umožňujúci naštartovať vozidlo nepravým kľúčom, následne sa vrátil k motorovému vozidlu značky Volkswagen Caddy, zapojil budíky na prístrojovú dosku a vozidlo naštartoval nepravým kľúčom a odišiel na ulicu V. F. v Z., kde zaparkoval pred domom č. X, kde bol zadržaný príslušníkmi polície, čím poškodenej spoločnosti T. Y. s. r. o., spôsobil škodu vo výške XX.XXX,- euro,

príčom obžalovaný W. Z. sa tohto skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/39/15 zo dňa 11.03.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/42/15 zo dňa 29.04.2015 uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. a) Tr. zák.

t e d a

v bodoch 1/ a 2/

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak väčšiu škodu, čin spáchal vlámaním a čin spáchal hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1/ a 2/

- pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5, § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák. k spoločnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušuje sa výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/71/2016 zo dňa 27.10.2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/134/2016 zo dňa 17.01.2017, právoplatného dňa 17.01.2017, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodený R.. V. Z., nar. XX.XX.XXXX bytom Z., Z.Í. Č.. X odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného W. Z., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/129/2016 zo dňa 21.02.2017 bol obžalovaný W. Z. uznaný za vinného zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

po vzájomnej telefonickej dohode sa stretli v nezistenom čase v noci zo dňa 02.12.2015 na 03.12.2015 v Z., v Mestskej časti L., kde obžalovaný I. V. požiadal obžalovaného W. Z., aby otvoril a naštartoval jedno motorové vozidlo nachádzajúce sa v Z., v Mestskej časti X., následne sa okolo 00:30 hod. dňa 03.12.2015 presunuli na motorovom vozidle značky Volkswagen Golf, EČV: I. XXXED patriacom obžalovanému W. Z. na parkovisko pred vchodom do bytového domu na Z. U. Č.. X v Z., kde obžalovaný W. Z. pomocou kľúča tzv. „lamáka“ otvoril dvere na motorovom vozidle značky Škoda Rapid, EČV: Z.XXIK, VIN:G., hnedej farby, rok výroby XXXX, ktoré bolo vopred vytipované obžalovaným I. V., následne obžalovaný W. Z. za pomoci torkového skrutkovača povolil skrutky na budíkoch prístrojovej dosky, budíky odpojil a s týmito odišiel do svojho motorového vozidla značky Volkswagen Golf a tam obžalovaný W. Z. napojil budíky na notebook, v ktorom bol nainštalovaný program umožňujúci naštartovať vozidlo, budíky prekódoval, následne budíky zapojil späť na prístrojovú dosku vozidla značky Škoda Rapid, EČV: Z. a toto naštartoval za pomoci „lamáka“ a potom si do tohto vozidla nasadol obžalovaný I. V., ktorý po celý čas sledoval okolie a vozidlo odovzdal ďalšej osobe, pričom obžalovaný W. Z. z miesta činu odišiel na svojom motorovom vozidle značky volkswagen Golf, čím obžalovaní spôsobili poškodenému R.. V. Z. škodu vo výške XX.XXX,-Eur,

príčom obžalovaný W. Z. bol trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom spisovej značky 1T 39/154 zo dňa 11.03.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica spisovej značky 3To 42/15 zo dňa 29.04.2015, právoplatným dňa 29.04.2015 uznaný za vinného zo spáchania zločinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a iné, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov,

a obžalovaný I. V. bol trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok, spisovej značky 38T 67/2014 zo dňa 21.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.01.2015, uznaný za vinného zo spáchania trestného činu - prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený peňažný trest s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 3 mesiace a bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 1T 82/14 zo dňa 23.09.2014, právoplatným dňa 23.09.2014 uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže spáchaného spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 38 ods. 7, § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/71/16 zo dňa 27.10.2016, právoplatný dňa 17.01.2017 v časti výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo naväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodeného R.. V. Z.É. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania prokurátor i obžalovaný.

Prokurátor podal odvolanie do výroku o treste v neprospech obžalovaného W. Z.. V písomných dôvodoch odvolania namieta, že súd pri ukladaní trestu neaplikoval ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák., nakoľko obžalovaný opätovne spáchal zločin a mala sa mu zvyšovať dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Súčasne ukladanie trestu aj v zmysle asperačnej zásady, by pre obžalovaného nebolo neprimerane prísne. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám uložil obžalovanému súhrnný trest a to aj za použitia ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák.

Obžalovaný W. Z. odôvodnil podané odvolanie osobitným písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu. V odvolaní uvádza, že súd sa nezaoberal jeho obhajobnými argumentmi pri ukladaní trestu. Bol stíhaný za obdobný skutok spáchaný dňa 16.02.2016, ku ktorému sa v plnom rozsahu priznal a bol mu uložený Okresným súdom Bratislava IV trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. V čase vedenia tohto trestného stíhania bol vo väzbe, plne si uvedomil svoju chybu a keď za ním prišli operatívci zisťovať určité informácie o páchaní krádeží motorových vozidiel, rozhodol sa spolupracovať s políciou a odkryl aj iný, ďalší skutok, na ktorom sa zúčastnil vo forme spolupáchateľstva a ktorý spáchal s druhým obžalovaným I. V.. Napriek tomu, že mal vedomosť o privodení si ďalšieho trestného stíhania, rozhodol sa vypovedať

a objasniť všetky okolnosti prípadu, ktorého sa dopustil s inou osobou. K takémuto konaniu nebol nijako nútený, pričom polícia nemala vo vzťahu k nemu žiadne dôkazy. V danej veci navyše urobil vyhlásenie o vine, pričom vyjadruje rozčarovanie z toho, že mu bol uložený súhrnný trest v trvaní 6 rokov, teda o sto percent vyšší ako trest za obdobný skutok v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/71/2016. Nebyť jeho výpovede, nedošlo by v tejto veci ani len k vzneseniu obvinenia, nakoľko jeho výpoveď bola kľúčovým dôkazom. Má za to, že na uvedené okolnosti mal súd prihliadnuť a zvoliť postup podľa § 44 Tr. zák. a upustiť od uloženia súhrnného trestu. Je pre neho nepochopiteľné, z akého dôvodu súd neaplikoval aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo veci sám rozhodol.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomne podaného odvolania a jeho dôvodov. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol tak, ako je uvedené v písomne podanom odvolaní prokurátora.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridrižiava písomne podaného odvolania a jeho dôvodov vrátane návrhu na doplnenie dokazovania a preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol spôsobom, že upustí od uloženia súhrnného trestu.

Obžalovaný W. Z. uviedol, že je mu ľúto, že vykonal predmetný skutok. Pridrižiava sa podaného odvolania a žiada, aby mu bolo vyhovené v plnom rozsahu.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie prokurátora je dôvodné, avšak odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 41 ods.3 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činov spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine.

Podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 317 ods. 1 veta druhá Tr. por. na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne odvolací súd len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 2, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Odvolací súd konštatuje, že odvolaním zo strany prokurátora, ako aj obžalovaného, bol napadnutý výlučne výrok o treste, z čoho vyplýva, že odvolací súd bol obmedzený revíznym princípom len na preskúmanie napadnutého výroku o treste. Odvolací súd však na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie oboznámením sa so spisovým materiálom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/71/2016 ohľadne predchádzajúcej trestnej činnosti obžalovaného, pričom dospel k záveru, že súd prvého stupňa nemal obžalovanému ukladať súhrnný trest, ale mať ukladať trest spoločný v zmysle § 41

ods. 3 Tr. zák., nakoľko tu ide o pokračovaciu trestnú činnosť. Zo strany súdu prvého stupňa išlo preto o nesprávny spôsob ukladania trestu, teda súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na nesprávnom právnom použití hmotnoprávneho ustanovenia, čo zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Odvolací súd preto musel v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 veta druhá Tr. por. prihliadnuť aj na túto odvolaniami nevytýkanú chybu a svojím rozhodnutím ju napraviť.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd musel obžalovanému ukladať spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil napadnutý rozsudok ohľadne obžalovaného W. Z. v celom rozsahu, pričom bol viazaný skutkovými zisteniami uvedenými v rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/71/2016 zo dňa 27.10.2016 (vzhľadom na znenie ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zák.), ako aj skutkovými zisteniami a právnou kvalifikáciou uvedenou v napadnutom rozsudku (vzhľadom na vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní a jej následné prijatie zo strany súdu).

Zo spisového materiálu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/71/2016 vyplýva, že W. Z. bolo vznesené obvinenie dňa 16.02.2016 pre podozrenie zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), písm. b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť dňa 16.02.2016 a to skutkovo tak, že

za pomoci skrutkovača povolil skutky na budíkoch z prístrojovej dosky, ktoré odpojil a s budíkmi sa následne presunul do motorového vozidla značky Volkswagen Golf, ečv: I. XXX S., ktoré odparkoval v Z. na K. U. Č.. X, pričom v tomto vozidle napojil budíky na notebook, v ktorom mal nainštalovaný program umožňujúci naštartovať vozidlo nepravým kľúčom, následne sa vrátil k motorovému vozidlu značky Volkswagen Caddy, zapojil budíky na prístrojovú dosku a vozidlo naštartoval nepravým kľúčom a odišiel na ulicu V. F. v Z., kde zaparkoval pred domom č. X, kde bol zadržaný príslušníkmi polície, čím poškodenej spoločnosti T. Y. s.r.o. spôsobil škodu vo výške XX.XXX,- euro.

Uznesenie o vznesení obvinenia bolo W. Z. doručené dňa 16.02.2016. Za spáchanie skutku zo dňa 16.02.2016 právne kvalifikovaného ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák. bol W. Z. uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/71/2016 zo dňa 27.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/134/2016 zo dňa 17.01.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.01.2017.

V posudzovanej trestnej veci bolo W. Z. vznesené obvinenie dňa 20.06.2016 pre podozrenie zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s tým, že skutku sa dopustil v noci zo dňa 02.12.2015 na 03.12.2015. Uznesenie o vznesení obvinenia bolo W. Z. doručené dňa 15.07.2016. Dátumom, ktorý oddeľuje prípadnú pokračovaciu trestnú činnosť obžalovaného od viacčinného súbehu je deň 16.02.2016 (kedy bolo oznámené uznesenie o vznesení obvinenia obžalovanému v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 2T/71/2016), t. j. všetko čo bolo spáchané pred týmto dátumom a napíňa definíciu pokračovacieho trestného činu v zmysle § 122 ods. 10 Tr. zák. je nutné posúdiť ako jeden pokračovací trestný čin.

Z uvedených skutočností vyplýva, že skutky spáchané dňa 02.12.2015 a dňa 16.02.2016 sú čiastkové útoky jedného pokračovacieho trestného činu. Odvolací súd preto uznal obžalovaného vinným zo spáchania zločinu krádeže a to formou pokračovania v trestnej činnosti podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák., nakoľko obidva čiastkové útoky napíňajú skutkovú podstatu toho istého trestného činu (zločin krádeže), sú spojené objektívnou súvislosťou v čase (obidva spáchané v priebehu necelých troch mesiacov), spôsobe ich páchania (obidva čiastkové útoky boli spáchané vlámaním do motorového vozidla a následne tak, že obžalovaný pomocou počítačového programu prekódoval budíky z odcudzovaného motorového vozidla a tak umožnil jeho naštartovanie a odcudzenie) a v predmete útoku (v obidvoch prípadoch bol predmetom útoku majetok poškodených osôb vo forme motorových vozidiel). Obžalovaný pritom spôsobil v súhrne väčšiu škodu, t. j. škodu presahujúcu desaťnásobok sumy XXX,- euro v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný navyše spáchal uvedený zločin napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/39/15 zo dňa 11.03.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/42/15 zo dňa 29.04.2015 uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. a) Tr. zák., čo pokrýva kvalifikovanú skutkovú podstatu zločinu krádeže v zmysle § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Krajský súd pri ukladaní spoločného trestu obžalovanému, vychádzal primárne zo závažnosti zločinu, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným. V danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 212 ods. 4 Tr. zák.) v rozpätí 3 roky až 10 rokov. Vzhľadom k tomu, že sa vo veci ukladá spoločný trest za spáchanie jedného zločinu, ktorý pozostáva z dvoch čiastkových útokov, neprichádza do úvahy ukladanie trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. tak, ako sa toho domáhal prokurátor v podanom odvolaní, ani upustenie od uloženia súhrnného trestu tak, ako to navrhoval obhajca obžalovaného. Pre úplnosť krajský súd dodáva, že upustenie od uloženia spoločného trestu nie je možné.

Odvolačný súd zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti spočívajúce v tom, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a svoj čin ľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.) ako aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. spočívajúcu v tom, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní. V tomto smere sa krajský súd stotožnil s odvolaním obžalovaného, nakoľko zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný usvedčoval nielen seba, ale aj spoluobžalovaného a podieľal sa aj na objasňovaní všetkých relevantných skutkových okolností žalovaného trestného činu. Vzhľadom k uvedenému sa krajský súd bližšie nezaoberal dôkazným návrhom obžalovaného, nakoľko ten sa týkal práve dokazovania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., ktorú odvolačný súd považuje za nepochybne danú.

Na rozdiel od súdu prvého stupňa, odvolačný súd nezistil ani jednu priťažujúcu okolnosť. Pokiaľ súd prvého stupňa ustálil v napadnutom rozsudku priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. spočívajúcu v tom, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, tak s takýmto postupom sa nemožno stotožniť. Súd prvého stupňa opomenul, že obžalovaný bol síce už podľa odpisu z registra trestov sedemkrát súdne trestaný, avšak štyri odsúdenia má zahladené a nie je možné na ne prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť. Pokiaľ ide o piate odsúdenie súdom v Rakúskej republike tak to nadobudlo právoplatnosť v roku 2012, pričom podľa § 438e Tr. zák. je možné na odsúdenia súdom iného členského štátu Európskej únie prihliadnuť len vtedy, ak nadobudnú právoplatnosť po 01.01.2013. Šieste odsúdenie je odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/39/2015, ktoré tvorí zákonný znak stíhaného trestného činu (§ 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák.) a preto v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. nemôže tvoriť zároveň aj priťažujúcu okolnosť a siedmym odsúdením je práve odsúdenie Okresným súdom Bratislava IV sp. zn. 2T/71/2016 vo vzťahu ku ktorému sa ukladá spoločný trest. Žiadne z odsúdení obžalovaného preto nemôže vytvárať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák.

Vzhľadom k tomu, že u obžalovaného prevažujú poľahčujúce okolnosti, odvolačný súd postupoval podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. a znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a to postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zák. (rozdiel dolnej a hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby je 84 mesiacov, tretina z 84 mesiacov je 28 mesiacov). Po tejto úprave je trestná sadzba u obžalovaného v rozpätí od 3 rokov do 7 rokov a 8 mesiacov.

Krajský súd sa stotožňuje s odvolaním prokurátora, že pri ukladaní trestu mal byť obžalovanému ukladaný trest aj za použitia ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. Podľa tohto ustanovenia sa pri opätovnom spáchaní zločinu zvyšuje (obligatórne) dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Je pritom nesporné, že obžalovaný W. Z. sa dopustil stíhaného zločinu krádeže napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/39/15 zo dňa 11.03.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/42/15 zo dňa 29.04.2015 uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. a) Tr. zák.

V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že aj napriek tomu, že predchádzajúca špeciálna recidíva obžalovaného vyjadruje zákonný znak spáchaného zločinu v zmysle § 212 ods. 3 Tr. zák., nebráni táto skutočnosť tomu, aby zároveň toto odsúdenie za spáchanie zločinu bolo podkladom aj na zvýšenie trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák. Zvyšovanie trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák. ako spôsob ukladania trestu recidivistovi a opätovnosť ako znak kvalifikovanej trestnej sadzby stíhaného zločinu majú síce spoločný základ, ale každá z nich pokrýva iný okruh okolností. Opätovnosť vyjadruje len to, že bol spáchaný typovo zhodný trestný čin (špeciálna recidíva), zatiaľ čo ukladanie trestu recidivistovi vyjadruje to, že sa páchatel dopustil opakovane zločinu. Vzhľadom k uvedenému sa tieto okolnosti nevyklúčujú a nejde o porušenie zákazu dvojitého pričítania tej istej okolnosti v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaný W. Z. sa teda opätovne dopustil zhodného majetkového zločinu a preto je nutné aplikovať pri ukladaní trestu aj ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. a zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu (polovicu z rozdielu dolnej a hornej hranice, teda zo 7 rokov), t. j. o 3 roky a 6 mesiacov.

Po tejto úprave je výsledná trestná sadzba u obžalovaného v rámci ktorej je nutné ukladať obžalovanému trest v rozpätí od 6 rokov a 6 mesiacov do 7 rokov a 8 mesiacov.

Pokiaľ ide o konkrétnu výmeru trestu odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený (6 rokov a 6 mesiacov, t. j. na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby), tak odvolací súd považuje túto výmeru trestu za dostatočnú a zodpovedajúcu hľadiskám pre ukládanie trestu. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery nie je možné preceňovať význam zistených poľahčujúcich okolností, tak ako to urobil obžalovaný v podanom odvolaní. Skutočnosť, že sa obžalovaný k stíhanej trestnej činnosti priznal a pomáhal pri objasňovaní žalovanej trestnej činnosti nemôže automaticky znamenať beztrestnosť obžalovaného, respektíve mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Tr. zák. Pri určovaní druhu a výmery trestu je nutné vychádzať z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák. a okrem prirážajúcich a poľahčujúcich okolností musí súd prihliadnuť aj na spôsob spáchania činu a jeho následok ako aj zavinenie obžalovaného, či na možnosti nápravy obžalovaného. Odvolací súd pripomína, že obžalovaný sa dopustil dvoch čiastkových útokov jedného pokračovacieho zločinu, teda v pomerne krátkej dobe (necelých troch mesiacov) opakovane úmyselne útočil na cudzí majetok, pričom v súhrne spôsobil škodu prevyšujúcu XX.XXX,- euro. Obžalovaný teda spôsobil pomerne závažný a citeľný následok na cudzom majetku úmyselným páchaním majetkovej trestnej činnosti. Zo strany obžalovaného pritom nešlo o jednorazové konanie, či len o mimoriadne vybočenie z inak riadneho spôsobu vedenia života, ale išlo o systematické páchanie trestného činu krádeže, t. j. úmyselného trestného činu a to za situácie, keď obžalovanému plynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia za spáchanie zhodného trestného činu. V osobe obžalovaného ide preto o špeciálneho recidivistu, ktorý sa opakovane dopúšťa trestného činu krádeže a ktorého nedokázalo napraviť ani uloženie trestu odňatia slobody nespojeného s jeho výkonom. Vzhľadom k uvedenému je nevyhnutné na obžalovaného pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody, nakoľko obžalovaný sám svojím spôsobom života preukázal, že tzv. prevýchovné tresty na neho nemajú žiadny pozitívny účinok a je nutné na neho pôsobiť represívnejším trestom.

Odvolací súd preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov, pričom zistenú prevahu poľahčujúcich okolností premietol do výroku o treste tak, že trest ukladal na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby. Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanému, tak odvolací súd konštatuje, že podmenečne odložiť uložený výkon trestu odňatia slobody možno len vtedy, ak sa ukladá trest odňatia slobody neprevyšujúci dva roky (§ 49 ods. 1 Tr. zák.), respektíve tri roky (§ 51 ods. 1 Tr. zák.). Z uvedeného vyplýva, že v posudzovanej trestnej veci je možné obžalovanému uložiť len nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože uloženie iného druhu trestu tu vylučuje priamo Trestný zákon. To napokon vyplýva aj z ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého, ukladaný spoločný trest nesmie byť miernejší, než trest uložený skorším rozsudkom.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol pred spáchaním uvedenej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho krajský súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Napokon podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., odvolací súd obligatórne zrušil výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/71/2016 zo dňa 27.10.2016 ako aj ďalšie výroky, ktoré mali v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Krajský súd, vo vzťahu k obžalovanému W. Z., prevzal bez zmeny z napadnutého rozsudku výrok o odkázaní poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces, nakoľko tento nebol napadnutý odvolaním a nebol daný žiadny zákonný podklad na jeho zmenu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.